

**2 Sam.
14:25-28**
Jeruzalem

TWEE JAREN VERSTRIJKEN. Nu was er in gans Israël geen man zo schoon als Absalom, zeer te prijzen; van zijn voetzool af tot zijn hoofdschedel toe was er geen gebrek in hem. En als hij zijn hoofd beschoor, (nu geschiedde het ten einde van elk jaar, dat hij het beschoor, omdat het hem te zwaar was, zo beschoor hij het), zo woog het haar zijns hoofds tweehonderd sikkelen, naar des konings gewicht.

Ook werden Absalom drie zonen geboren, en een dochter, welker naam was Thamar; deze was een vrouw, schoon van aanzien. Alzo bleef Absalom twee volle jaren te Jeruzalem, dat hij des konings aangezicht niet zag.

**2 Sam.
14:29-33**

VERZOENING TUSSEN DAVID EN ABSALOM. Daarom zond Absalom tot Joab, dat hij hem tot den koning zond; maar hij wilde niet tot hem komen. Zo zond hij nog ten anderen male; evenwel wilde hij niet komen. Zo zeide hij tot zijn knechten: "Ziet, het stuk akkers van Joab is aan de zijde van het mijne, en hij heeft gerst daarop; gaat heen, en steekt het aan met vuur", en Absaloms knechten staken dat stuk akkers aan met vuur.

Toen maakte zich Joab op en kwam tot Absalom in het huis, en zeide tot hem: "Waarom hebben uw knechten het stuk akkers, dat mijn is, met vuur aangestoken?"

En Absalom zeide tot Joab: "Zie, ik heb tot u gezonden, zeggende: 'Kom herwaarts, dat ik u tot den koning zende, om te zeggen: 'Waarom ben ik van Gesur gekomen? Het ware mij goed, dat ik nog daar ware''; nu dan, laat mij het aangezicht des konings zien; is er dan nog een misdaad in mij, zo dode hij mij."

Toen ging Joab in tot den koning, en zeide het hem aan. Toen riep hij Absalom, en hij kwam tot den koning in, en boog zich voor hem op zijn aangezicht ter aarde, voor des konings aangezicht; en de koning kuste Absalom.

2 Sam. 15:1-6

ABSALOMS POLITIEK. En het geschiedde daarna, dat Absalom zich liet bereiden wagenen en paarden, en vijftig mannen, lopende voor zijn aangezicht henen. Ook maakte zich Absalom des morgens vroeg op, en stond aan de zijde van den weg der poort. En het geschiedde, dat Absalom allen man, die een geschil had, om tot den koning ten gerichte te komen, tot zich riep, en zeide: "Uit welke stad zijt gij?" Als hij dan zeide: "Uw knecht is uit een der stammen Israëls"; zo zeide Absalom tot hem: "Zie, uw zaken zijn goed en recht; maar gij hebt geen verhoorder van des konings wege." Voorts zeide Absalom: "Och, dat men mij ten rechter stelde in het land! Dat alle man tot mij kwame, die een geschil of rechtzaak heeft, dat ik hem recht sprake."

Het geschiedde ook, als iemand naderde, om zich voor hem te buigen, zo reikte hij zijn hand uit, en greep hem, en kuste hem. En naar die wijze deed Absalom aan gans Israël, die tot den koning ten gerichte kwamen. Alzo stal Absalom het hart der mannen van Israël.

2 Sam. 15:7-12
Hebron

EEN SAMENZWERING GEVORMD. Ten einde nu van veertig jaren is het geschied, dat Absalom tot den koning zeide: "Laat mij toch heengaan, en mijn gelofte, die ik den HEERE beloofd heb, te Hebron betalen. Want uw knecht heeft een gelofte beloofd, als ik te Gesur in Syrië woonde, zeggende: 'Indien de HEERE mij zekerlijk weder te Jeruzalem zal brengen, zo zal ik den HEERE dienen.'"

Toen zeide de koning tot hem: "Ga in vrede." Alzo maakte hij zich op, en ging naar Hebron.

Absalom nu had verspieters uitgezonden in alle stammen van Israël, om te zeggen: "Als gij het geluid der bazuin zult horen, zo zult gij zeggen: 'Absalom is koning te Hebron.'" En er gingen met Absalom van Jeruzalem tweehonderd mannen, genodigd zijnde, doch gaande in hun eenvoudigheid, want zij wisten van geen zaak. Absalom zond ook om Achitófel, den Giloniet, Davids raad, uit zijn stad, uit Gilo te halen, als hij offeranden offerde. En de verbintenis werd sterk, en het volk kwam toe en vermeerderde bij Absalom.

**2 Sam.
15:13-18**

DAVID GAAT IN BALLINGSCHAP. Toen kwam er een boodschapper tot David, zeggende: "Het hart van een iegelijk in Israël volgt Absalom na."

Zo zeide David tot al zijn knechten, die met hem te Jeruzalem waren: "Maakt u op, en laat ons vlieden, want er zou voor ons geen ontkomen zijn voor Absaloms aangezicht; haast u, om weg te gaan, opdat hij niet misschien haaste, en ons achterhale, en een kwaad over ons drijve, en deze stad sla met de scherpte des zwaards."

Toen zeiden de knechten des konings tot den koning: "Naar alles, wat mijn heer de koning verkiezen zal, ziet, hier zijn uw knechten."

En de koning ging uit met zijn ganse huis te voet; doch de koning liet tien bijwijken, om het huis te bewaren. Als nu de koning met al het volk te voet was uitgegaan, zo bleven zij staan in een verre plaats. En al zijn knechten gingen aan zijn zijde heen, ook al de Krethi en al de Plethi, en al de Gethieten, zeshonderd man, die van Gath te voet gekomen waren, gingen voor des konings aangezicht heen.

**2 Sam.
15:19-22**

ITTAI SLUIT ZICH BIJ DAVID AAN. Zo zeide de koning tot Ithai, den Gethiet: "Waarom zoudt gij ook met ons gaan? Keer weder, en blijf bij den koning; want gij zijt vreemd, en ook zult gij weder vertrekken naar uw plaats. Gisteren zijt gij gekomen, en heden zou ik u met ons omvoeren om te gaan? Zo ik toch gaan moet, waarheen ik gaan kan, keer weder; en breng uw broederen wederom; weldadigheid en trouw zij met u."

Maar Ithai antwoordde den koning, en zeide: "Zo waarachtig als de HEERE leeft, en mijn heer de koning leeft, in de plaats, waar mijn heer de koning zal zijn, hetzij ten dode, hetzij ten leven, daar zal uw knecht voorzeker ook zijn!"

Toen zeide David tot Ithai: "Zo kom, en ga over." Alzo ging Ithai, de Gethiet, over, en al zijn mannen, en al de kinderen die met hem waren.

**2 Sam.
15:23-29
Kedron Dal**

DE ARK KEERT NAAR JERUZALEM TERUG. En het ganse land weende met luider stem, als al het volk overging; ook ging de koning over de beek Kidron, en al het volk ging over, recht naar den weg der woestijn.

En ziet, Zadok was ook daar, en al de Levieten met hem, dragende de ark des verbonds van God, en zij zetten de ark Gods neder; en Abjathar klom op, totdat al het volk uit de stad geëindigd had over te gaan.

Toen zeide de koning tot Zadok: "Breng de ark Gods weder in de stad; indien ik genade zal vinden in des HEEREN ogen, zo zal Hij mij wederhalen, en zal ze mij laten zien, mitsgaders Zijn woning. Maar indien Hij also zal zeggen: 'Ik heb geen lust tot u'; zie, hier ben ik, Hij doe mij, zo als het in Zijn ogen goed is."

Voorts zeide de koning tot den priester Zadok: "Zijt gij niet een ziener? Keer weder in de stad met vrede; ook ulieder beide zonen, Ahimááz, uw zoon, en Jónathan, Abjathars zoon, met u. Zie, ik zal vertoeven in de vlakke velden der woestijn, totdat er een woord van ulieden kome, dat men mij aanzegge." Alzo bracht Zadok, en Abjathar, de ark Gods weder te Jeruzalem, en zij bleven aldaar.

**2 Sam.
15:30-37
Olijfberg**

PLAN OM SLECHT ADVIES TE GEVEN. En David ging op door den opgang der olijven, opgaande en wenende, en het hoofd was hem bewonden; en hij zelf ging barrevoets; ook had al het volk, dat met hem was, een iegelijk zijn hoofd bedekt, en zij gingen op, opgaande en wenende. Toen gaf men David te kennen, zeggende: "Achitófel is onder degenen, die zich met Absalom hebben verbonden." Dies zeide David: "O, HEERE! Maak toch Achitófels raad tot zotheid."

En het geschiedde, als David tot op de hoogte kwam, dat hij aldaar God aanbad; ziet, toen ontmoette hem Husai, de Archiet, hebbende zijn rok gescheurd, en aarde op zijn hoofd. En David zeide tot hem: "Zo gij met mij voortgaat, zo zult gij mij tot een last zijn; maar zo gij weder in de stad gaat, en tot Absalom zegt: 'Uw knecht, ik zal des konings zijn; ik ben wel uws vaders knecht van te voren geweest, maar nu zal ik uw knecht zijn'; zo zoudt gij mij den raad van Achitófel te niet maken. En zijn niet Zadok en Abjathar, de priesters, aldaar met u? Zo zal het geschieden, dat gij alle ding, dat gij uit des konings huis zult horen, den priesteren, Zadok en Abjathar, zult te kennen geven. Ziet, hun beide zonen zijn aldaar bij hen, Ahimááz, Zadoks, en Jónathan, Abjathars zoon; zo zult gijlieden door hun hand tot mij zenden alle ding, dat gij zult horen."

Alzo kwam Husai, Davids vriend, in de stad; en Absalom kwam te Jeruzalem.

2 Sam. 16:1-4

ZIBA LIEGT OVER GESCHENK. Als nu David een weinig van de hoogte was voortgegaan, ziet, toen ontmoette hem Ziba, Mefibóseths jongen, met een paar gezadelde ezelen, en daarop tweehonderd broden, met honderd stukken rozijnen, en honderd stukken zomervruchten, en een lederen zak wijns.

En de koning zeide tot Ziba: "Wat zult gij daarmede?"

En Ziba zeide: "De ezels zijn voor het huis des konings, om op te rijden en het brood en de zomervruchten, om te eten voor de jongens; en de wijn, opdat de moeden in de woestijn drinken."

Toen zeide de koning: "Waar is dan de zoon uws heren?"

En Ziba zeide tot den koning: "Zie, hij blijft te Jeruzalem, want hij zeide: 'Heden zal mij het huis Israëls mijns vaders koninkrijk wedergeven.'"

Zo zeide de koning tot Ziba: "Zie, het zal het uwe zijn alles wat Mefibóseth heeft."
En Ziba zeide: "Ik buig mij neder, laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer koning!"

2 Sam. 16:5-14
Bahurim

SIMEI VERVLOEKT DAVID. Als nu de koning David tot aan Bahúrím kwam, ziet, toen kwam van daar een man uit, van het geslacht van het huis van Saul, wiens naam was Simeï, de zoon van Gera; hij ging steeds voort, en vloekte. En hij wierp David met stenen, mitsgaders alle knechten van den koning David, hoewel al het volk en al de helden aan zijn rechter- en aan zijn linkerhand waren. Aldus nu zeide Simeï in zijn vloeken: "Ga uit, ga uit, gij, man des bloeds, en gij, Belials man! De HEERE heeft op u doen wederkomen al het bloed van Sauls huis, in wiens plaats gij geregeerd hebt; nu heeft de HEERE het koninkrijk gegeven in de hand van Absalom, uw zoon; zie nu, gij zijt in uw ongeluk, omdat gij een man des bloeds zijt."

Toen zeide Abísai, de zoon van Zerúja, tot den koning: "Waarom zou deze dode hond mijn heer den koning vloeken? Laat mij toch overgaan en zijn kop wegnemen."

Maar de koning zeide: "Wat heb ik met u te doen, gij zonen van Zerúja? Ja, laat hem vloeken; want de HEERE toch heeft tot hem gezegd: 'Vloek David'; wie zou dan zeggen: 'Waarom hebt gij also gedaan?'"

Voorts zeide David tot Abísai en tot al zijn knechten: "Ziet, mijn zoon, die van mijn lijf is voortgekomen, zoekt mijn ziel; hoeveel te meer dan nu deze zoon van Jemini? Laat hem geworden, dat hij vloeke, want de HEERE heeft het hem gezegd. Misschien zal de HEERE mijn ellende aanzien; en de HEERE zal mij goed vergelden voor zijn vloek, te dezen dage."

Alzo ging David met zijn lieden op den weg; en Simeï ging al voort langs de zijde des bergs tegen hem over, en vloekte, en wierp met stenen van tegenover hem, en stoof met stof. En de koning kwam in, en al het volk, dat met hem was, moede zijnde; en hij verkwikte zich aldaar.

Psa. 3

David bidt in zijn wanhoop.

Een psalm van David, als hij vlood voor het aangezicht van zijn zoon Absalom.

O HEERE! hoe zijn mijn tegenpartijders vermenigvuldigd;
velen staan tegen mij op.
Velen zeggen van mijn ziel:
"Hij heeft geen heil bij God."

Sela.

Doch Gij, HEERE! zijt een Schild voor mij,
mijn eer, en Die mijn hoofd opheft.
Ik riep met mijn stem tot den HEERE,
en Hij verhoorde mij van den berg Zijner heiligheid.

Sela.

Ik lag neder en sliep;
ik ontwaakte, want de HEERE ondersteunde mij.
Ik zal niet vrezen voor tienduizenden des volks,
die zich rondom tegen mij zetten.

Sta op, HEERE,
verlos mij, mijn God;
want Gij hebt al mijn vijanden op het kinnebakken geslagen;
de tanden der goddelozen hebt Gij verbroken.

Het heil is des HEEREN;
Uw zegen is over Uw volk.

Sela.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.